

O toamnă îmbrăcată-n poezie

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Când am deschis fereastra spre pădure,
M-a-ntâmpinat septembrie voios,
L-am prins în brațe și l-am pus să jure
Că-mi va aduce-un anotimp frumos

Cu struguri aromați pe deal, în vie,
Cu nuci la geam, la poarta mea gutui,
Doar tu să vii să-mbraci în poezie
Această toamnă dulce-amărui.

Eu te aștept, castanele sunt coapte,
Pe-aleea noastră plânge câte-un tei,
Îi mint mereu că poate vii la noapte
Să ne plimbăm de mână printre ei.

- Ce agonie dulce, toamna-și lasă
Pe buzele-nsetate fructul plin
De nostalgii. Iubite, hai acasă,
Te-aștept demult. Miracolul divin

Se va-mplini când mâna ta deschisă
Va trece peste sufletul meu gri
Și vom trăi o toamnă interzisă
Cum am visat ades în poezii.

Condeiul l-om lăsa s-aștepte-n tihnă
O iarnă albă. Mustul l-om gusta
Din lutul vechi și-mi voi afla odihnă
Pe frunzele ce cad din palma ta.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif